

MÕTTEID VAIMU TEGEVUSEST
"Põllu Vagudel" nr. 25, 1964
Karl Kaups

Keeltega rääkimisest

Ameerika Läänerannal levineb ja süveneb kiiresti niinimetatud "Kristlik ärimeeste 'täisevangeeliumi'" liikumine. See korraldab äratusnädalaid, vaimulikke konverentse ja pidusööke-bankette ning organiseerib oma tegevust. Liikumine on uskudevaheline ja osa võtavad sellest jutlustajad, usutegelased ja liikmed kõikidest uskkondadest. Selles liikumises asetatakse suurt rõhku keeltega rääkimisele. Üldse on keeltega rääkimise liikumine, mis vahepeal jäi varju tervestegevemise liikumisele, jälle väga elavaks muutunud selle kristlike ärimeeste tegevuse kaudu, eriti Läänerannikul USA-s. Seal tegutseb selles suunas mitmeid organisatsioone ja usulisi rühmitusi.

Ka minule saadeti sealt ja mujalt sellesisulist kirjandust. Hiljuti sain väikese brošüürikese, välja antud "Õnnistatud Kolmainu Ühingu" ("Blessed Trinity Society") poolt. Selles toonitatakse, et sügavama vaimu- ja pühitsuselu alguse moodustab keeltega rääkimine. Seda rääkimist tuleb niikaua harjutada, kuni see muutub nii loomulikuks nagu hingetõmbamine. Selline keeltega rääkimine andvat uue ja õndsas Issanda ligiolu tunde.

Liialdajad sellel alal õpetavad, et kes võõrkeelt ei räägi, üldse õndsaks ei saa. Ka selline väärõpetus kannab oma vilja. Keegi meie eesti jutlustaja seal Läänes, tulles ühte eesti perekonda, leidis eest rahutu, kurvameelse, uskliku perenaise. Mõttevahetusel selgus, et õde oli meeletlikkus seisundis selletõttu, et ta ei saavat rääkida keeltega ja selletõttu olevat hukkimise ohus. Ka mees tundis muret oma naise hingelise olukorra pärast. Kui jutlustaja õele seletas, kui ekslik selline arvamine on, ütles mees naisele, et kuula nüüd ja võta õpetust. Aga naisel oli raske loobuda oma eksitusest, millesse ta oli langenud.

Selline keeltega rääkimise õpetus on kõigiti väär, ekslik ja Pühakirja vastane. Esiteks ei moodusta keeltega rääkimine mingit algust sügavamale vaimu- ja pühitsuselule, vaid on üks vaimuand teiste hulgas. Teiseks ei omandata keeltega rääkimist mitte kestva harjutuse tõttu, kuni see loomulikuks muutub nagu hingetõmbamine, vaid seda annab Püha Vaim mõningaile ajal ja viisil, nagu Vaim tahab. Kolmandaks, head osa Issandaga omandatakse peamiselt usu läbi. "Et Kristus usu läbi võiks elada teie südames." Neljandaks ei ole keeltega rääkimisel midagi tegemist õndsakssaamisega. Õndsakssaamine toimub kindlas usus Kristuse veresse ja tema lunastustöösse. See on see kindel ankur, mis asub vaheteki taga ja hoiab meie usulaeva tormides. Kui su keeled kaovad surmajõe kaldal, millised ei moodusta mingit kindlat ankrut, kuidas sa siis üle pääsed? See viimane on pörutav eksiõpetus. Kristuse verelunastus kuulub kõigile, keeled ainult neile, kellele Vaim annab.

Siin näeme, kui kardetav on vaimulikke tõdesid käsitada valesti. Kui veel on kuskil eesti usklikke, kes ägavad selliste eksituste all, siis Issand laseb sulle ütelda: "Raputa ennast vabaks ja püsi Jumala Sõna tões."

Lapseristimine ja uussünd

Jeesus on õndsakssaamise rajanud uuestisünnile. Issanda koguduse moodustas algusest peale ja peab ikka moodustama uus inimkond, kes koosneb uuestisündinud inimestest.

Kristuse kogudus ja Jumala tõde kannatasid äraarvamata kahju, kui koguduse leigemaks jäädes hakkas kolmandal ja neljandal sajandil pikkamööda sisse nihkuma väikeste laste ristimine ehk piserdamine, mis aegamööda asus uuestisünni asemele. Oli see asi üldiseks muutunud, lakkas Issanda kogudus uuestisünni joonel olemast. Asemele oli tulnud ilmlik riigikirik oma väliskommete ja vormidega. Siit peale püsis kogudus väiksemate salkadena, hoides kinni uuestisünni ja usuristimise tõest. Kohe hakkas teda vaenama ilmlik riigikirik. Kogudus jäi siiski püsima tänini.

Põrgu väravad pole suutnud teda võita. Aga kaotused ja kahjud on suured. Sügava, isikliku uuestisünni asemele astus vormi- ja kompeteenistus. Nüüd on meil nimekristlus, mis rangelt takistab Jumala Vaimu tegevust ja inimeste tulemist Jeesuse juurde.

Kahjuks ei ole seda olukorda suutnud muuta ka suured usupuhastajad. Ka Luther mitte. Tema tundis ära uuestisünni ja usuristimise tõe, aga ei suutnud seda rakendada saksa vürstide tugeva vastuseisu tõttu. Selles usuelu peapunktis jäi ta kinni katoliku eksiõpetusse. Selles püsib enamuse luterlasi tänapäevani.

Meie päevil on märgata tõetuulte puhumist siin ja seal. Saksa luterlikud usuteadlased on viimasel ajal hakanud seletama, et laste ristimist ei leidu Uues Testamendis. See olevat inimlik komme. Väga tõsisel kirjutisi on selles küsimuses ilmunud viimasel ajal ka "Eesti Kirikus". Siin võib tekkida veel suuri ärkamisi, mis võivad kristluse viia tema õigele alusele. Aeg pressib peale. Kristuse vastase päevil on ainult kaks: tõelusel püsiv Issanda kogudus ja ilmlik riigikirik.

Naised käsi peale panemas

Üheks Vana ja Uue Testamendi õpetuseks on käte pealepanemine. Hb 6:1-2 järgi kuulub see algõpetuse juurde.

See talitus esineb mitmel puhul. Vanas seaduses asetati käed ohvriloomale, kandes sellega oma patud üle ohvrile. *L a s t e õ n n i s t a m i n e*. Isad õnnistasid oma lapsi käte pealepanemisega, 1Ms 48:14. Sedasama tegi Jeesus, Mk 10:16. *O m a j ä r g l a s e m ä ä r a m i s e l*. Mooses, määrates Jumala käsul Joosuat oma järglaseks, õnnistas teda käte pealepanemisega, 5Ms 34:9. Ka Eelia mantli viskamine Eliisale sümboliseerib kaudselt käte pealepanemist, 1Kn 19:19. *K o g u d u s e v a n e m a* ametisse seadmisel, mis tähendab osaliselt järglase määramist, 1Tm 4:14. *M i s j o n i t ö l i s t e* väljaläkitamisel, Ap 13:3. *D i a k o n i d e* ametisse seadmisel, Ap 6:6. *U u t e l i i k m e t e* kogudusse õnnistamisel ja *P ü h a V a i m u* jagamisel, Ap 8:17. *H a i g e t e* pärast palumisel, Jk 5:14, Mk 6:5, 16:18.

Meie näeme, kui tähtis ja püha toiming on Piiblis käte pealepanemine ja millistel puhkudel see toimus. Ja kes võis seda talitust läbi viia, arvestades siin esitatud kirjakohtadega? Jaakob, Mooses, Jeesus ise, apostlid, koguduse vanemad ja koguduse teenrid, kes olid ise käte pealepanemisega seatud ametisse. Ainult mehed, ainult vennad. Ainult vennad, kellel oli selleks erivolitus nende ametisse seadmisel käte pealepanemise kaudu.

Leidub pööraseid naisi, kes kipuvad vaimuliku talitusena käsi peale panema. Ja sel viisil isegi Püha Vaimu jagama. Vennad peavad valvel olema, et koguduses ei tekiks selliseid segadusi. Kui leidub sellise kalduvusega naisi, tuleb seda neile kindlalt keelata. Kui nad ei allu, tuleb nad kõrvaldada koguduse tegevusest, tõsisemal juhul kogudusest üldse.

Issanda raja seisab kindlalt. Kõik sündigu ausasti ja viisipäraselt.